

Forstanderskabsmøde og 4 Kr. for hver Rejse til Kolonistedet. Desuden kan der tilstaa ham Belønninger for Duelighed og Iver, der kunne stige fra 10 til 100 Kr., og for at de skulle nyde den fornødne Respekt mellem deres Medborgere, er det tilladt ethvert Medlem af Forstanderskabet at bære en Embedshue. En saadan Hue tillige med et Pelsovertræk af blaåt Klæde eller Vadmel bliver for Fælleskassens Regning at udlerere til ethvert af de valgte Medlemmer af Forstanderskabet. I den Henseende maa vi for Resten misunde dem; det havde været herligt, om vi havde haft en saadan Kasket at gaa med. Forstanderskabet holder to Møder om Aaret, det ene om Foraaret, det andet om Efteraaret. Der drøftes saa de grønlandske Anliggender, og Forhandlingerne skulle føres paa det grønlandske Sprog. Det er for Resten sagt mig fra forskellige Sider, at dette ikke overholdes i synderlig Grad, men at Forholdet desværre er det, at de Par Steder, hvor man i det hele taget har bygget særlige Bygninger til Forstanderskaberne, sidde de danske Embedsmænd oppe ved et Bord med grønt Klæde paa og forhandle der Sagerne paa Dansk, medens de grønlandske Medlemmer af Forstanderskabet, som ofte have haft en lang Rejse i Kajak under Storm og farefulde Forhold for at kunne deltage i Mødet, sidde paa nogle Bænke i Baggrunden af Salen. Naar Sagerne ere blevne afgjorte af de danske Embedsmænd, bliver der sagt et Par Ord paa Grønlandsk til Grønlænderne om, at saadan og saadan har man bestemt, og saa maa Grønlænderne finde sig i den Afgørelse, der er truffen. Det er ikke alle Steder saaledes. Lykkeligvis have vi mange Embedsmænd i Grønland, som have den allerstørste Interesse for at ophjælpe Grønlænderne, hvilket jeg har haft den rigeste Lejlighed til at erfare, thi efter at jeg i en tidligere Rigsdagssamling havde fremsat nogle enkelte Bemærkninger om grønlandske Forhold her i Salen, blev jeg overrasket ved fra en Embedsmand i Grønland, som jeg aldrig havde og heller ikke senere har haft Lejlighed til at lære personlig at kende, at faa en meget udførlig og ganske fortrinlig Fremstilling af de grønlandske Forhold og af, hvad der med Hensyn til dem burde gøres. Ligeledes have mange forhenværende grønlandske Embedsmænd, som nu opholde sig i Danmark, givet mig Beviser paa, at de omfatte Grønlændernes Forhold med den største Interesse og ikke have skaaet sig for at gøre et betydeligt Arbejde for at sætte

mig i Stand til her for Rigsdagen at kunne give en Fremstilling af de grønlandske Forhold, saaledes som de ere, og paaapege Veje til deres Forbedring. Men der er sikkert ogsaa mange Embedsmænd oppe i Grønland, der føle sig som Eneherskere og kun tage lidet Hensyn til de Folk, hvis Ve og Vel — i alt for høj Grad — er dem betroet. Der kan af de danske Embedsmænd føres et ganske enevældigt Styre oppe i Grønland. Love er der jo ikke synderligt af, og naar en Embedsmand der oppe ikke vil være hensyn-tagende, kan han opføre sig meget brutalt og uretfærdigt mod Grønlænderne, uden at der let bliver Lejlighed for disse til at opnaa nogen Retfærdighed.

Kolonikassernes Midler, som bestyres af disse Forstanderskaber, skulle for det første yde egentlig Fattighjælp, hvor det udkræves, og dernæst Understøttelse: Hjælp til Enker og forældreløse samt til Erhververe, som ved langvarig Sygdom, Legemsbeskadigelse eller uforskyldt Forlis af Redskaber ere satte tilbage, og i det hele taget efter deres Kendskab til Forholdene og bedste Skønnende komme Grønlænderne til Hjælp med de Midler, der ere i Kolonikasserne. De Midler, der blive tilovers, fordeles tillige til de grønlandske Fangere og Familieforsørgere i Forhold til, hvad de have ydet. Det er altsaa ikke helt rigtigt, naar jeg siger, at Skatten deroppe er 20 pCt.; der opkræves vel en Skat af 20 pCt., men en Del af den kan gaa tilbage igen. Jeg har ikke nøje Kendskab dertil, men det er vist ikke meget, som ad denne Vej kommer tilbage til Skatteyderne.

For Fælleskassens Midler opretholdes der et Bogtrykkeri oppe paa Grønland, som sikkert kunde være til overordentlig megen Nytte, naar der blev gjort en fornuftig Anvendelse deraf. Det var rimeligt, at man i den Avis, som for Grønlændernes egne Penge trykkes oppe i Grønland, og som udgives paa det grønlandske Sprog, optog Referater af Forstanderskabets Forhandlinger, saaledes at det ene Forstanderskab kunde se, hvad man foretog sig i det andet, og det ene kunde lære af det andet, saaledes som her i Landet det ene Sogneraad kan lære af det andet. Der er ikke i Grønland som her i Danmark en almindelig Sogneraadsforening, hvor man kan komme sammen og forhandle alle de for Sogneraad almindelige Anliggender, men det kunde under grønlandske Forhold vel heller ikke lade sig gøre. Men hvis man i den grønlandske Avis optog Referater og Meddelelser om, hvad der blev forhandlet